

komde haar altijd hartelijk. Ook met de jongere leden van het gezin kon Agatha het goed vinden. Altijd was het even gezellig in het huis bij de Oostpoort en er heerschte een ongedwongen toon. Cornelis had de herberg en de stalhouderij voortgezet ²⁾, Willem was in administratieve betrekking bij de West-Indische Compagnie. Vooral met den laatste kon nichtje het goed vinden en hem klaagde zij soms haar nood. Zij vertelde, hoe saai en eentonig de dagen op school voorbijgingen en hoe streng het toezicht was. Zij kon wel niet ontkennen, dat zij goed gehuisvest, gekleed en gevoed was; er werd voor gezorgd, dat zij een goede opvoeding genoot en vooral goed in den catechismus onderwezen werd; haar voogden hadden haar kapitaal zoo belegd, dat het ieder jaar aanwies; maar hartelijkheid verspilde men niet aan haar. Bittere woorden ontvielen haar soms ook aan het adres van haar vroegeren vrijer, door wiens toedoen haar toch reeds treurig lot nog verzwaard was. Willem had dan diep medelijden met de arme wees en troostte haar zoo goed hij kon.

Van vertrouwelijkheid en medelijden kwam ongemerkt liefde en vóór de jongelui er aan dachten was het hooge woord er bij Willem uit en ten tweeden male werd door Agatha de gelofte van een bond voor het leven afgelegd, nog geen jaar na haar stille verloving met den lutherschen predikant. De ondervinding, de eerste maal in liefdeszaken opgedaan, kwam haar nu te stade. Natuurlijk zouden ook tegen dit huwelijk bezwaren te berde gebracht worden. Haar jeugd bleef een beletsel, haar geld zou gewogen worden tegen hetgeen Willem kon inbrengen en deze partij zeker te licht worden bevonden; want, was de vorige huwelijksandidaat predikant geweest, Willem was slechts een eenvoudige herbergierszoon. En in plaats van een luther-

1) Hij was later een der hoofdlieden van de wagenaars.